

praktika/chizh_a_ju_podatkova_bezpeka_jak_funkcionalna_skladova_ekonomichnoji_bezpeki_pidpriemstva/9-1-0-247/

8. Меліхова Т.О. Аналіз впливу податкового навантаження на рівень податкової безпеки підприємства / Т.О.Меліхова, О. В. Троян // Інвестиції: практика та досвід – 2017. – № 20. – С.33-37.

9. Тимофеева И.Ю. Налоговая безопасность государства, бизнеса и общества: автореф. дис. ... д-ра экон. наук: спец. 08.00.05. – М., 2011. – 53 с.

10. Глущенко О.О. Концептуальна модель податкової стратегії підприємства як захід збереження його економічної безпеки / О.О. Глущенко // Економіка. Менеджмент. Підприємництво. – 24(1). – 2012. – С. 215-223.

11. Власова О.С. Податкова безпека в системі заходів забезпечення економічної безпеки суб'єктів господарювання [Текст] / О.С. Власова // Комунальне господарство міст. - №108. – 2013. – С.401 – 407.

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ НОВОЇ МОДЕЛІ МІЖБЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

*Маковоз О.С., канд. екон. наук, доцент,
Передерій Т.С., слухач магістратури,
Харківський національний університет внутрішніх справ*

У сучасних умовах соціально-економічний розвиток держави безпосередньо залежить від стабільного і ефективного регіонального розвитку, який виступає складовою бюджетної політики України та становить міжбюджетні відносини. Оптимальне функціонування міжбюджетних відносин стимулює регіональний розвиток, а тому підтримує соціальну стабільність в країні через механізм перерозподілу частки національного багатства в розрізі адміністративних одиниць та, відповідно, верств суспільства [1, с.95].

Міжбюджетні відносини є одним із діючих фінансових механізмів держави, що функціонує з метою стабілізації та стимулювання розвитку економіки кожної країни і реалізується через сукупність форм, моделей, методів, інструментів, інституційно-правових структур організації міжбюджетних відносин [2].

В Бюджетному кодексі України міжбюджетні відносини визначаються як відносини між державою, Автономною Республікою Крим та територіальними громадами щодо забезпечення відповідних бюджетів фінансовими ресурсами, необхідними для виконання функцій, передбачених Конституцією та законами України [3].

Як свідчить практика бюджетного регулювання, збільшення обсягів дотаційних ресурсів призвело до незацікавленості органів місцевого самоврядування в пошуку додаткових джерел доходів бюджетів для фінансування власних та закріплених повноважень, зниження ефективності використання одержаних коштів і, як наслідок, до низької результативності всієї системи міжбюджетних відносин [4, с. 123].

Починаючи з 2014 року в Україні відбувається імплементація нової моделі міжбюджетних відносин. В результаті держава шляхом надання цільових трансфертів повністю бере на себе відповідальність щодо фінансового забезпечення поточних видатків установ медичної та освітньої сфери, що належать до повноважень місцевих бюджетів і складають значний обсяг у їх видатках.

У 2016 році більшість трансфертів, що надійшли з державного бюджету, спрямовувалися на соціально-культурну сферу, що характеризує систему міжбюджетних трансфертів як неефективну в питанні економічного розвитку територій.

Щороку проблеми в сфері управління бюджетними ресурсами держави і її регіонів залишаються незмінними і лише ускладнюються. Вагомою перешкодою на шляху докорінних змін механізму управління бюджетними ресурсами залишається нестабільність і недосконалість законодавства і права, неузгодженість і суперечність його положень, відсутність законодавчо закріплених податково-бюджетних повноважень регіональних і місцевих органів влади. У зв'язку з цим особливого значення набуває: законодавчий перегляд механізму закріплення за кожним рівнем влади довгострокових прибуткових джерел, що надасть не декларативну, а реальну самостійність, під час формування матеріальної основи місцевого самоврядування; удосконалення нормативно-правової бази формування місцевих бюджетів; встановлення гарантій судового захисту бюджетних прав територій [5, с.59].

Отже, подальше реформування міжбюджетних відносин держави та регіонів має забезпечити їх збалансованість, а також створити умови для зацікавлення територіальних громад у розвитку регіонів.

Література.

1. Томарева-Патлахова В.В. Напрями реалізації міжбюджетних відносин в Україні / В.В. Томарева-Патлахова. – Проблеми матеріальної культури – економіческие науки. С.95 -99.

2. Федосов В.М. Бюджетний менеджмент: [Навч. посіб] / В.М. Федосов. – КНЕУ. – 2009. – 500с.

3. Бюджетний Кодекс України: Верховна Рада України; Кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VI (із змінами і доповненнями). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>

4. Калетник О.В. Міжбюджетні трансферти в умовах бюджетної децентралізації в Україні / О.В. Калетник // Студентський Вісник національного університету водного господарства та природокористування. – 2016. – № 1 (6). – С. 122–125.

5. Задорожний В.П. Удосконалення процесу формування міжбюджетних відносин в Україні / Задорожний В.П. // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності 2015. Випуск 2(12).Том 3. С. 54-61.